

Čo je väčšie ako obluda z ľadu? No predsa MEGAMONŠTRUM!

David Walliams

MEGA

MONŠTRUM

MEGA MONŠTRUM

Od Davida Walliamsa sme vydali

CHALAN V SUKNI
BABKA GAUNERKA
PÁN SMRAĎOCH
DIABOLSKÁ ZUBÁRKA
DEDKOV VEĽKÝ ÚTEK
KRYSBURGER
MALÝ MILIONÁR
HNUSNÁ TETA BERTA
POLNOČNÁ BANDA
OBLUDA Z LADU
TATKO ZA MREŽAMI
NIEŠO
BEŠTIA Z BUCKINGHAMU
SLIZ
OPERÁCIA BANÁNY
BABKA GAUNERKA OPÄŤ V AKCII
NAJHORŠIE DETI NA SVETE 1
NAJHORŠIE DETI NA SVETE 2
NAJHORŠIE DETI NA SVETE 3
NAJHORŠÍ UČITELIA NA SVETE
NAJHORŠÍ RODIČIA NA SVETE

Pripravujeme
NAJHORŠIE ZVIERATÁ NA SVETE

a ďalšie a ďalšie...

David Williams

MEGA MONŠTRUM

Ilustroval Tony Ross

slovar

Text © David Walliams 2021
Illustrations © Tony Ross 2021
Cover Illustrations © Tony Ross 2021
Cover lettering of author's name © Quentin Blake 2010
Translation © Jana Vlašičová 2022
Slovak edition © Vydavateľstvo SLOVART, spol. s r. o.,
Bratislava 2023

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto knihy sa nesmie reprodukovať ani šíriť v nijakej forme ani nijakými prostriedkami, či už elektronickými, alebo mechanickými, vo forme fotokópií či nahrávok, respektíve prostredníctvom súčasného alebo budúceho informačného systému a podobne bez predchádzajúceho písomného súhlasu vydavateľa.

Z anglického originálu David Walliams: *MEGAMONSTER*,
ktorý vyšiel vo vydavateľstve HarperCollins Childrens Book, London 2021,
preložila Jana Vlašičová.

Zodpovedná redaktorka Daša Jajcayová
Editorka Katarína Škorupová
Sadzba a zalomenie ITEM, spol. s r. o., Bratislava
Tlač KASICO, a. s., Bratislava

ISBN 978-80-556-5685-4

10 9 8 7 6 5 4 3 2 1

www.slovart.sk

*Pre môjho miláčika Alfreda
Ďakujem, že si dal názov tejto knihy.
Nekonečne ťa ľúbim!
Ocko*

POĎAKOVANIA

MOJA VĎAKA PATRÍ:

ANN-JANINE
MURTAGHOVEJ

Vydavateľke

CHARLIEMU
REDMAYNOVI

Riaditeľovi

TONYMU
ROSSOVI

Ilustrátorovi

PAULLOVI
STEVENSOVI

Literárnemu agentovi

HARRIET
WILSONOVEJ

Editorke

KATE
BURNSOVEJ

Výtvarnej redaktorky

SAMANTHE
STEWARTOVEJ

Šéfredaktorky

**VAL
BRATHWAITEOVEJ**
Kreatívnej riaditeľke

**ELORINE
GRANTOVEJ**
*Zástupkyňa
kreatívnej riaditeľky*

**MATTHEWOVI
KELLYMU**
Grafikovi

**SALLY
GRIFFINOVEJ**
Grafičke

**KATE
CLARKEOVEJ**
Grafičke

**HANNAH
MARSHALLOVEJ**
Grafičke

**GERALDINE
STROUDOVEJ**
PR manažérke

**TANYI
HOUGHAMOVEJ**
Editorke audioknihy

David Walliams

☞ PŘEDSLOV ☞

Kedysi dávno-pradávno, keď bol svet úplne iný, ako ho poznáme dnes, sa na úpätí veľkej čiernej skaly týčiacej sa z rozbúreného mora riskantne vypínal staroveký kamenný hrad. Tá skala bola v skutočnosti sopečný ostrov. Nikto nevedel povedať, kedy sopka vybuchla naposledy ani kedy by sa to mohlo zopakovať.

V tom hrade sídlila škola. A nie hocijaká. Posielali do nej tie najnevychovanejšie deti z celého sveta a volala sa **KRUŤÁ ŠKOLA**.

Šanca na útek bola nulová. Ostrov sa nachádzal veľmi ďaleko od pevniny a more, čo ho obklopovalo, bolo plné žralokov – žralokov takých hladných, že prehltli nevychované decko na jeden hlt.

V **KRUŤEJ ŠKOLE** sa diali príšerné veci. Učítelia boli ako z hororu, jedlo bolo odporné a z vyučovania mali všetci nočné mory.

Ale ak si trúfaš, ty si len pokojne čítaj ďalej.

ZOZNÁM SA S HRDINAMI PRÍBEHU

– DEČKÁ –

KLAUNKA

Hlavná hrdinka tohto príbehu si svoju prezývku vyslúžila tým, že neustále šaškuje. Nedokáže si skrátka pomôcť. Klaunka obľubuje vtipy a najväčšiu radosť jej robí, keď všetkých rozosmeje.

ŠPRT

Veľký chalanisko, študent **KRUŤEJ ŠKOLY**. Chýba mu zub, má zlomený nos a ucho podobné karfiolu, vďaka čomu pôsobí hrozi-vo, ale možno sa mýlim a je to len nežný obor.

KRPEC

Najmenšie, ale aj najzlomyseľnejšie decko v škole.

HÁNKA

Dievča s najpevnejšími päťami
a ešte pevnejšími postojmi.

MIMOŇKA

Dievča, ktoré akoby pochádzalo z inej planéty.
Keď niečo povie, vždy je to mimo.

PUCH

Puch sa teší, lebo je najsmrad-
lavejšie decko v škole –
a možno aj na celom svete.
Všade, kde sa objaví,
zanecháva za sebou hnedý
obláčik smradu.

BUM

Dievča, ktoré má vždy čo po-
vedať a vždy to hovorí FAKT
HROZNE NAHLAS!

— DOSPELÍ —

DOKTORKA DOKTURKA

Tajomná učiteľka prírodných vied v **KRUTEJ ŠKOLE**, ktorá sa podobá na vtáka. Oči má ako koráliky, nos ako zobák a plášť, čo za ňou veje, pripomína krídla. Doktorka Doktorka vzbudzuje hrôzu. Žiak, ktorý zostane po škole, už nikdy nie je taký ako predtým.

VRČIAK

Asistent Doktorky Doktorky sa vyjadruje iba vrčaním. „VRRR!“ Jedno zavrčanie znamená áno, dve nie. Ak zavrčí viackrát, nikto netuší, čo hovorí. Dokonca ani on. Vrčiak je síce plešatý, no nosí tú najextravagantnejšiu parochňu – na hlave mu tróni jednonohá a jednooká mačka Zloba.

MONTOVAČ

Strašidelný školník je vysoký, mohutný sva-
lovec a brada mu siaha
až po pás. Montovač má
na opasku pripevnené tie
najväčšie zväzky kľúčov.

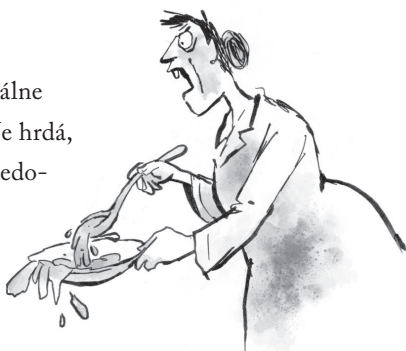

PROFESORKA DOKTURKA

Profesorka Doktorka je starnúca matka Doktor-
ky Doktorky. Kam mi pamäť siaha, vždy bola
riaditeľkou **KRUTEJ ŠKOLY**. Zvlášťne však je,
že ju už celé roky nikto nevidel. Niektorí sú pre-
svedčení, že sa pred mnohými rokmi záhadne
vyparila.

HNUSKA

Hnuska je vedúca školskej jedálne
ako z najhoršej nočnej mory. Je hrdá,
že servíruje jedlo, ktoré deti nedo-
kážu ani len prehltnúť.

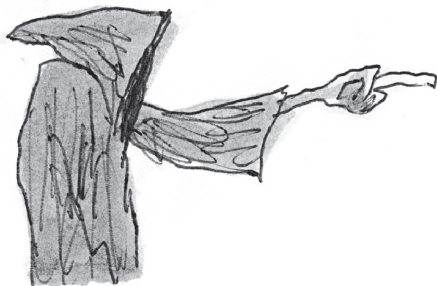

SLEČNA POĽOMÁČANÁ

Knihovníčku **KRUTEJ ŠKOLY**
omnoho viac zaujímajú keksíky
než knihy.

SLEČNA RACHOTKA

Rachotka je príšerná učiteľka zo školy, do ktorej Klaunka chodila, kým ju neposlali preč. Rachotka Klaunku z celého srdca neznáša.

PREVOZNÍK

Prevozník je mysteriózna postava s kapucňou. Preváža deti z pevniny na sopečný ostrov, kde sa nachádza
KRUŤÁ ŠKOLA.

RÁTAL

Učiteľ matematiky má kovovú ruku so šiestimi prstami, takže má jedenásť prstov, hoci si myslí, že ich má len desať. Preto keď na prstoch počíta úlohy z matematiky, vždy sa pomýli. Chudáci žiaci tak nemajú šancu vypočítať žiadny príklad správne.

PÁN ČIERNY

Učiteľ výtvarnej výchovy má čierne vlasy, čiernu briadku, nosí len čierne oblečenie a od svojich žiakov požaduje, aby maľovali iba čiernou farbou.

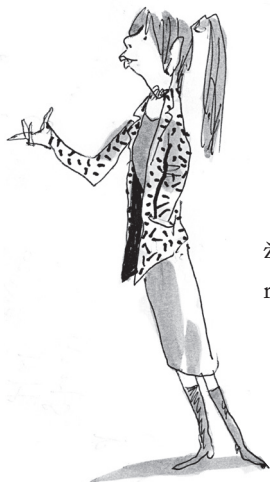

SLEČNA LOPTOVÁ

Učiteľka telocviku hrá tak tvrdo, že po akomkoľvek zápase musia žiakov poslať rovno do zálivu pre chorých.

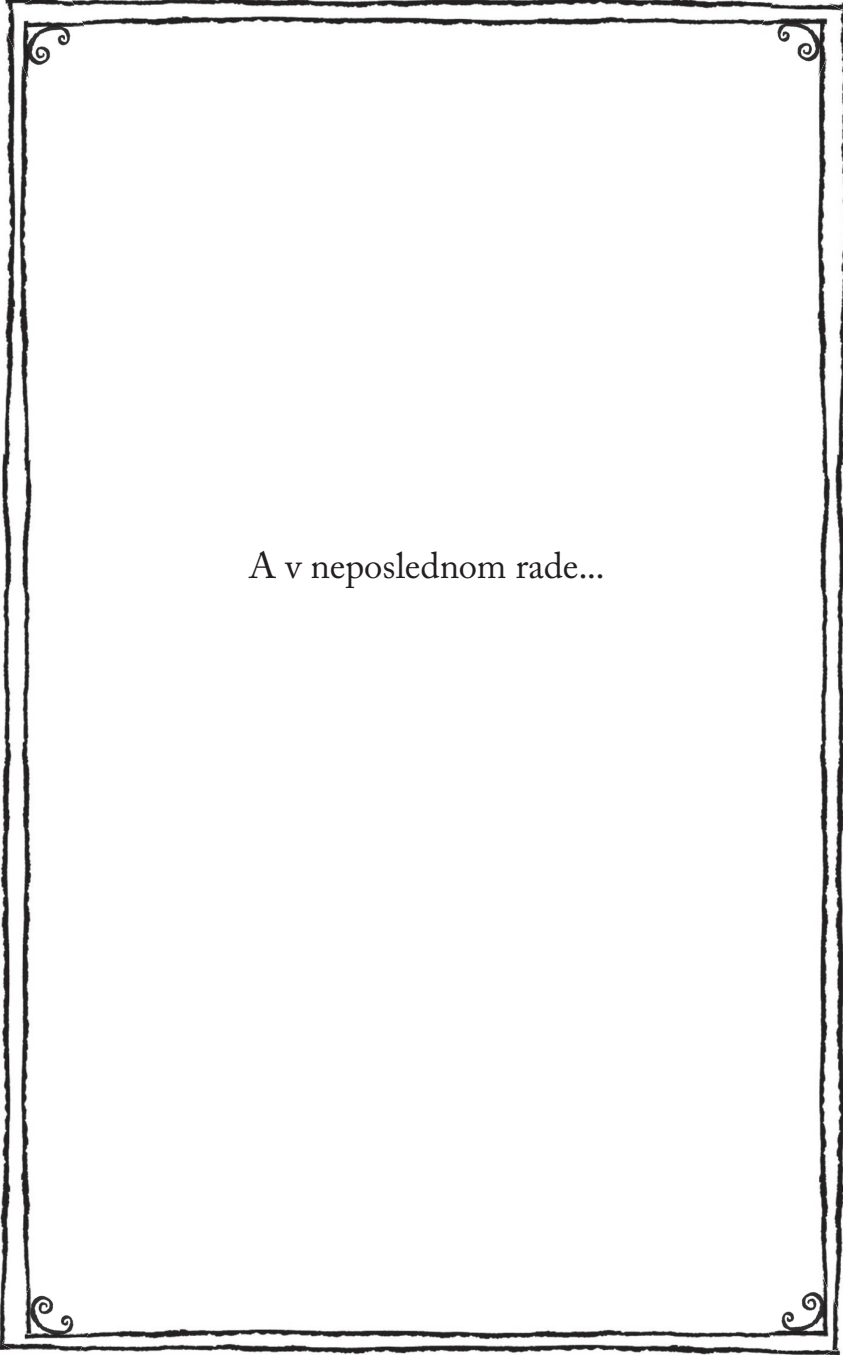
PÁN KRÍK

Bradatý učiteľ rád prináša do tried nebezpečenstvá okolitého sveta.

SLEČNA BĽABOTAVÁ

Táto učiteľka vyučuje jazyk, ktorý sama vymyslela: bľabotštinu. Problém je, že bľabot je čistý nezmysel a nedá sa mu rozumieť. Ktokoľvek sa rozhodne zložiť skúšku z bľabotštiny, je odsúdený na neúspech.

A v neposlednom rade...

ČERVÍK

Ošklbaný záhradník prezývaný Červík, pretože vo vrecku má vždy nejaké červíky. Väčšinu času pracuje v kôlni a nerozpráva sa s nikým, len s červíkmi. Celý život prežil na **KRUTEJ ŠKOLE** – skôr než sa stal záhradníkom, bol jej žiakom.

← POTVORY →

ZLOBA

Najzlomyseľnejšia mačka na svete má len jedno oko a jednu labku. Na konci labky má však ten najdlhší, najostrejší a najnebezpečnejší pazúr, aký kto kedy videl, a nebojí sa ho použiť. Zloba býva na plešatej hlave asistenta Vrčiaka.

ŠKREK

Škrek je pelikán pripútaný reťazou k najvyššej vežičke hradu, v ktorom sídli

KRUTÁ ŠKOLA. Pelikán nahrádza

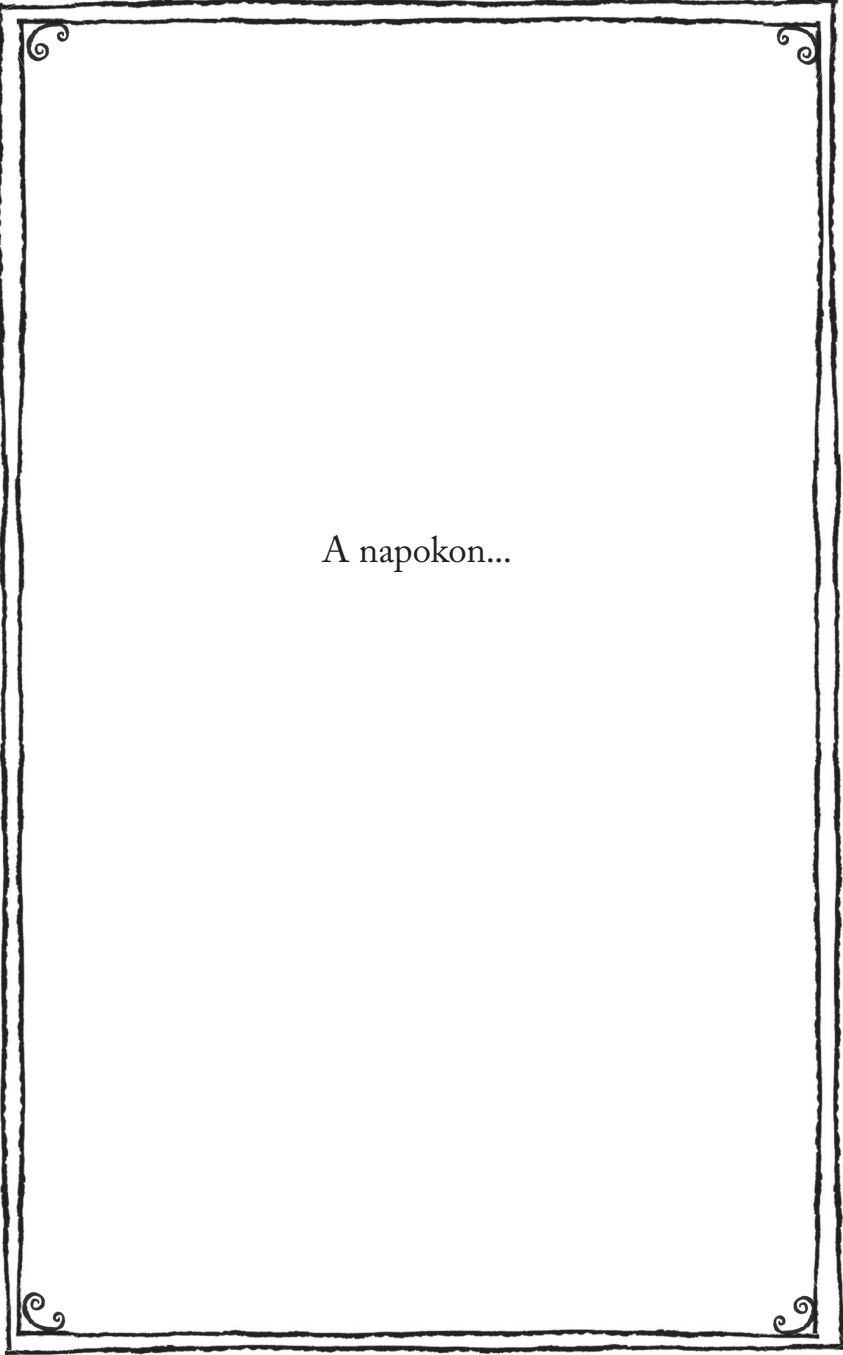
školské zvony, čo sa pokazili už pred mnohými rokmi. Na začiatku a na konci vyučovania vždy zaškrieka.

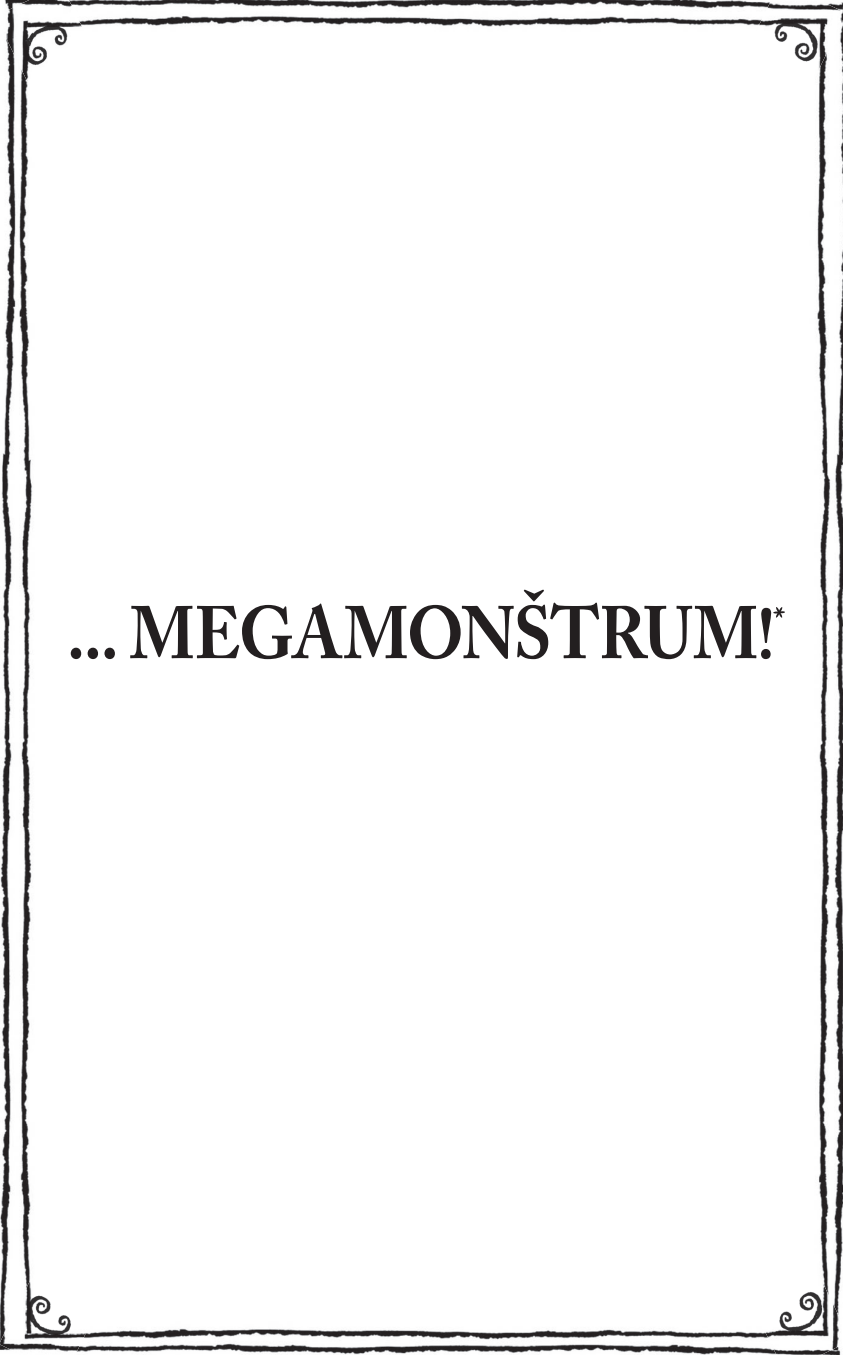
ČERVÍČEK

Červíček – tak sa volá Červíkovo domáce zvieratko – pomenoval ho vskutku nápadito.

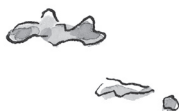

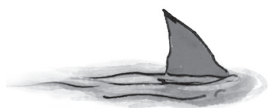
A napokon...

...MEGAMONŠTRUM!*

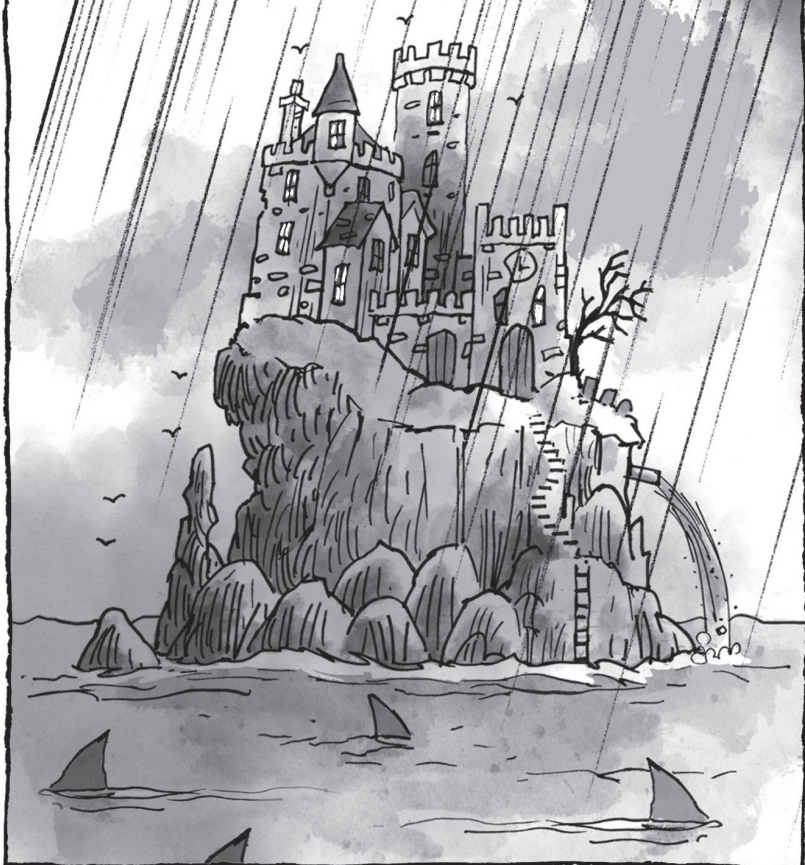
* Toto stvorenie zostane záhadou, aspoň nateraz...

PRVÁ ČASŤ

DO TEMNOTY

1. kapitola

KLAUNKA

Kedysi dávno v ďalekej krajine sa do mora
ťahlo dlhé drevené mólo. Naše dobrodruž-
stvo sa začalo v jednu noc – takú tichú, že to
strašidelné ticho prenikalo až do kostí. Jediné
svetlo vyžaroval veľký mesiac, jediný zvuk spô-
sobovali vlny rozbíjajúce sa o mólo.

Na móle stáli dve osvetlené siluety – dve postavy
hľadajúce na more. Prvá bola nízka, druhá vysoká.

Tou prvou bolo dieťa.

Dievča bolo na svoj vek nízke, ale vďaka obrovskému *úsmevu* by ho všetci ľahko spoznali. Na obnosenej školskej rovnošate malo oblečený starý vlnený kabát, topánky deravé. Dier mali toľko, že by dávalo väčší zmysel povedať, že malo v dierach topánky. Bola to sirota.

Volala sa Klaunka. Nebolo to jej meno, ale všetci ju tak volali, pretože neustále šaškovala, takže ju tak budem volať aj ja.

„Prečo sa chobotnica začervenala?“ spýtala sa a na tvári sa jej rozlial veselý *úsmev*.

„Dost' bolo hlúpych vtipov, Klaunka. Dúfala som, že si sa už poučila!“ vyštekla dospeláčka. Bola vysoká a volala sa Rachotka. Slečna Rachotka nosila okuliare a vlasy mala ostrihané ako podľa hrnca.

„Chobotnica sa začervenala, lebo sa dotkla oceánskych spodkov!“

„To nie je vtipné!“ vyštekla Rachotka.

„Myslím, že všetky vtipy, v ktorých sa hovorí o spodkoch, sú **vtipné!**“

„ZAKAZUJEM TI POUŽÍVAŤ
SLOVO SPODKY!“

„Spodky?“ spýtala sa Klaunka a znova sa rozosmiala.

„ÁNO! SPODKY!“

„Slečna, ale vy ste práve povedali *spodky*.“

„Áno, povedala som *spodky*, len aby som zdôraznila, že nemáš hovoriť *spodky*!“

„A teraz ste vyslovili slovo *spodky* až dvakrát!“

„PRESTAŇ HOVORIŤ SPODKY!“ skríkla Rachotka a od zlosti dupla.

DUP!

Prehnité drevené trámy móla pod ňou zaškrípali.

ŠKRÍP!

Rachotka, aby sa upokojila, tresla dievča po pleci.

BUCH!

„Slečna?“

„Čo zasa?“

„Aký je rozdiel medzi učiteľom a mučiteľom?“

„Neviem, a je mi to jedno!“

„Žiadny, deti ich neznášajú rovnako.“

„ZAVRI UŽ TÚ KLAPAČKU!“

„Mama s ockom ma naučili, že sa nesmiete prestať *smiať*, ani keď vám je najhoršie.“

„No teraz tu nie sú, však? Takže už ani muk!“

Klaunka smutne zvesila hlavu. Bolelo ju srdce, lebo rodičov už nemala. A tak vtipkovala neustále. Smútok dôverne poznala a nechcela, aby smútil aj niekto iný. Bola šťastná, keď boli ľudia okolo nej šťastní.

Práve vtedy sa z hmly vynorila dlhá drevená veslica.

„Aha! Práve včas,“ skonštatovala Rachotka a skontrolovala hodinky. „Každý deň o polnoci prichádza loďka z **KRUTEJ ŠKOLY** po jedno neposlušné decko.“

Veslá loďky držala v rukách **mysteriózna** postava s kapucňou.

Klaunka zalapala po dychu.

„Zľakla si sa?“ zavrčala Rachotka.

„Nie, nie!“ klamala Klaunka. „Cítim sa **grgotasticky!**“ povedala a slabo si grgla. „**Grg!** Tak to by

sme mali,“ dodala a pobúchala si po hrudníku. „Na-
ozaj sa teším, nemôžem sa dočkať! **KRUTÁ ŠKOLA!**
To bude **zábava!** Zaujíma ma len taká drobnosť.“

„Áno?“

„Hm... ako dlho tam
budem?“

Rachotka sa
zlovestne zaškerila:

„Len do konca života!“

2. kapitola

POSLEDNÝ SMIECH

Prepáčte, slečna Rachotka!“ vyprskla Klaunka.
„Zdá sa mi, že ste práve povedali, že tam budem do konca života, ale ja plánujem žiť dlho.“

„Zvyčajne sme posielali nevychovcov z **KRUŤEJ ŠKOLY** domov, keď už neboli nevychovaní, ale dnes sa už odtiaľ nevracia nikto,“ odvetila podlá učiteľka.

„Tak v tom prípade budem musieť **UJSŤ**.“

„Odtiaľ sa **UJSŤ** nedá.“

„Všetko sa dá!“ vyhlásila Klaunka.

V tej chvíli do móla narazila loďka **KRUŤEJ ŠKOLY**. Postava s kapucňou hodila slečne Rachotke lano. Učiteľka chytila koniec a priviazala ho k mólu. Potom tá mysteriózna postava vystrčila dlhé kostnaté prsty a schmatla Klaunku za zápästie. Prsty mala zvláštne studené.

Klaunke hlavou preblyslo, že by mala utiecť alebo odplávať, ale keďže ju Rachotka držala za plecía a viedla do loďky, nemala šancu.

Klaunka sa nikdy predtým neplavila, takže keď sa loďka rozhojdala, okamžite sa jej obrátil žalúdok. Nepomáhala ani skutočnosť, že prevozníková tvár zostávala ukrytá pod kapucňou. Dlhé kostnaté prsty kývli dievčaťu, aby si sadlo na provu lode.

„Dovidenia, Klaunka,“ zachechtala sa Rachotka z móla. „Takto dopadnú nevychované decká, ktoré dávajú riaditeľke na stoličku prdiace vankúše!“

„Posledný raz vám hovorím, že ja som to nebola!“

„Viem,“ zagánila na ňu učiteľka.

„Ako to viete?“

„Pretože ten vankúš bol môj,“ zaškľabila sa Rachotka a vytiahla z vrecka malý červený balónik podobný vankúšiku.

„**RACHOTKA!**“ zvolalo dievčatko.
„**PREČO?**“

„Chcela som sa navždy zbaviť teba aj tvojich žartíkov!“

„**ALE...**“

„Tentoraz budem ja tá, čo sa smeje naposledy.“

Keď to Rachotka dopovedala, stisla prdiaci vankúšik a ten vydal známy zvuk.

PFFFT!

„**HA-HA!**“ zasmiala sa Rachotka. „Aj tak je to tvoja vina!“

Prevozník kývol, aby učiteľka uvoľnila lano.

„Ja to urobím,“ zaštebotala Klaunka a v očiach sa jej blysko. Chvíľu sa hrala s lanom a potom zvolala:

„Hotovo! A, slečna Rachotka?“

„Áno?“

„Ja som tá, čo sa vždy smeje naposledy.“

Veslár začal pádlovať, ale lano bolo stále o čosi prichytené, tak zabral silnejšie. Mólom až trhlo.

ŠKLB!

Mólo sa preborilo.

BUCH!

A spadlo do mora.

ŠPLECH!

Šlečnu Rachotku vzalo so sebou
a tá sa ponorila do studenej vody.

ŠPLEEECH!

